

Eksempel: en Mand med 1,200 Kr.'s Indtægt og 3 Børn, som altsaa efter Lovforslagets andre Bestemmelser skulde have 75 Kr. for sig selv og 3 Gange 25 Kr. til sine Børn, altsaa i alt 150 Kr., vil i Kraft af Bestemmelsen om de 10 pCt. ikke kunne opnaa mere end 120 Kr. Det vil med andre Ord sige, at han faar 25 Kr. for det første Barn, 20 Kr. for det andet og slet ingenting for det tredje, medens derimod en Mand med 2,200 Kr.'s Indtægt og 3 Børn vil faa det fulde Beløb: 150 Kr. Dette forekommer mig at være at forfordele dem med de smaa Indtægter. Det forbavtede mig ogsaa i Gaar, da jeg hørte den højtærede Finansminister nævne de Beregninger, der var foretagne over de Tilskud, der vil blive givet efter de forskellige Indtægter, at Ministeren for det første holdt sig til de ugifte og dernæst holdt sig til de høje Lønninger, men overhovedet ikke drog nogen som helst Sammenligning med de lave Lønninger og ikke nævnedes et eneste Eksempel paa Tilskud til Indtægter f. Eks. mellem 1,000 og 1,500 Kr. (*Finansministeren*: Jo!). Jeg har ved at læse Ministerens Tale igennem ikke set det, det maa da have været ganske en passant, og der er ikke blevet anstillet nogen som helst Beregning over, hvorledes Loven vil komme til at virke for disse lave Lønninger.

Jeg vil dernæst gøre opmærksom paa den Definition, der findes i Lovforslaget, af, hvad man skal forstaa ved en gift og en ugift. Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget: „Ved ugift forstås ikke blot den, der ikke er eller har været gift, men tillige Enkemænd, Enker, fraseparerede og fraskilte; for saa vidt disse har hjemmeværende Børn under 15 Aar, betragtes de som Familieforsørgere“. Jeg kan ikke rigtig fatte, hvorfor en Enkemand skal betragtes som ugift. Jeg er ikke i Tvivl om, at en Enkemand, der f. Eks. sidder med et Par Børn over 15 Aar og altsaa er nødt til at føre Husholdning og derfor have en Husholderske, ikke fører billigere Husholdning, end om hans Hustru levede, det forekommer mig altsaa, at denne Definition ikke er heldig. En Enkemand bør ikke ligestilles med en ugift, men bør blive paa den Plads, hvor han hører hjemme, nemlig som Familieforsørger. Jeg vil henstille

til Udvalget at tage dette Forhold op til Overvejelse.

Der er et andet Forhold, som jeg godt ved ikke hører hjemme under dette Lovforslag og vel heller ikke kunde være fremdraget af den højtærede Finansminister her, men som jeg dog vil henlede Opmærksomheden paa. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes de pensionerede Bestillingsmænd er stilledes for Tiden, og det er da særlig de Tjenestemænd, der er pensionerede efter de gamle Lønningslove, dem, der gjaldt før 1908, jeg vil henlede Opmærksomheden paa. De sidder med en meget lav Pension og har overordentlig vanskeligt ved at klare sig i den Dyrtid, vi lever under. Jeg tror, der i Finansudvalget ligger Andragender fra en vis Kategori af disse Bestillingsmænd, f. Eks. pensionerede Lærere. De fik ingen Forbedring i deres Pension, da Lovkomplekset af 1908 blev givet, og disse Mennesker er derfor yderst uheldigt stilledes i Øjeblikket. Jeg vil derfor spørge, om det ikke er muligt at række dem en hjælpende Haand, saaledes at deres Pension kan komme op paa en Højde, der svarer til den Pension, der gives efter Lønningslovene af 1908. Det vilde være en Retfærdighedshandling overfor alle disse Mennesker.

For øvrigt tror jeg ikke, at der med Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er fremsat, vil blive Tilfredshed indenfor den Kreds af Tjenestemænd, der skal nyde godt af det. Hvis en saadan Tilfredshed skal tilvejebringes, maa Lovforslaget underkastes forskellige Ændringer, og jeg haaber, at disse Ændringer maa blive foretaget i det Udvalg, der faar Lovforslaget til Behandling. Den Omstændighed, at det kun er en Hjælp, der udbetales een Gang for alle for det Aar, der er gaaet, vil efter min Mening ikke kunne afhjælpe den Nødstilstand, der faktisk hersker blandt Statsfunktionærerne. For en Mand med 1,200 Kr. i Indtægt, der er saa heldig at have faaet et Beløb af 120 Kr. een Gang for alle, vil det være en øjeblikkelig Nødhjælp, men det vil ikke kunne hjælpe ham i det Aar, som kommer, og jeg kunde godt tænke mig, at den højtærede Finansminister for dog at give Loven en Virkning, der kunde mærkes, var gaaet den Vej at foreslaa en Hjælp udbetalt een Gang for alle for det